

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor sportu, kultury a památkové péče
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č.j.: KUOK 58145/2022

V Olomouci dne 15. června 2022

Sp.zn.: KÚOK/36590/2022/OSKPP/685

Počet listů: 4

Počet příloh: 0

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: JUDr. Miluše Sedláčková

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. Sabina Soušková

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče, jako příslušný orgán státní památkové péče (dále jen správní orgán), rozhodl po provedeném správním řízení ve věci přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o státní památkové péči), t a k t o:

[X.Y.]

(dále jen obviněný),

se uznává vinným

ze spáchání přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se úmyslně dopustil tím, že prováděl pomocí detektoru kovu dne 24. 3. 2022 v době od 19:00 hodin do 22:30 hodin v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum na území kulturní památky Výšinné opevněné sídliště - oppidum Staré Hradisko, archeologické stopy, k.ú. Malé Hradisko, zapsané do Ústředního seznamu kulturních památek ČR pod rejstříkovým číslem 22123/7-5629.

Za tento přestupek se obviněnému:

I. ukládá podle § 39 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči **pokuta ve výši 50 000 Kč, slovy: padesáttisíc korun českých,**

II. ukládá podle § 35 písm. d) a § 48 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o přestupcích), **propadnutí věci - 1 ks detektor kovu XP DEUS se sluchátky, model XP 22H, Type MDMF 28, který vydal Policii České republiky, obvodnímu oddělení Plumlov dne 25. 3. 2022,**

III. ukládá podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, **povinnost nahradit náklady řízení o přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, ve výši 1 000 Kč, slovy jedentisíc korun českých.**

Pokuta a náklady řízení jsou splatné do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, konstantní symbol 558, variabilní symbol 4400001589.

Odůvodnění

Správní orgán obdržel dne 1. 4. 2022 od Policie ČR, obvodní oddělení Plumlov oznámení přestupku na osobu [X.Y.], nar. [X.Y.], trvale bytem [X.Y.] dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči. Tohoto přestupku se měl dopustit tím, že prováděl pomocí detektoru kovu dne 24. 3. 2022 v době od 19:00 hodin do 22:30 hodin neoprávněný průzkum na poli spadajícím do archeologické lokality Malé Hradisko.

Současně policie předala správnímu orgánu detektor kovu XP DEUS se sluchátky, model XP 22H, Type MDMF 28, 1 ks mince o velikosti 0,8x0,8 ze žlutého kovu, dále 2 ks odštěpků a 1 ks mince. které vydal obviněný policii, viz úřední záznam o zajištění důkazního prostředku ze dne 25.3. 2022 č.j. KRPM-44134-1/PŘ-2022-141214.

Do úředního záznamu policie o podání vysvětlení č.j. KRPM-44134-3/PŘ-2022-141214 ze dne 25. 3. 2022, obviněný uvedl: „Dne 24. 3. 2022 v 11:00 hodin jsem vyjel od svého kamaráda, který bydlí v Pardubicích, s tím, že jsem si chtěl jít s vypůjčeným detektorem zahledat na nějakou archeologicky nezajímavou lokalitu. Jelikož jsem však žádnou takovou lokalitu nemohl najít, rozhodl jsem se, že pojedu k sobě domů na adresu [X.Y.]. Během cesty domů jsem se telefonicky zkontaktoval se svým kamarádem [X.Y.], kdy tento mě požádal, abych během mé cesty jel přes obec Malé Hradisko a podíval se zde na jedno pole. Této jeho žádosti jsem vyhověl a na pole jsem se jel podívat. Během obhlídky uváděného pole jsem zjistil, že na tomto poli probíhají zemědělské práce a následně jsem o zjištěných skutečnostech vyrozuměl svého kamaráda [X.Y.]. S [X.Y.] jsme se dohodli, že na toto pole půjdeme společně hledat. S [X.Y.] jsme se dohodli, že se dne 24. 3. 2022 v 18:00 hodin potkáme v obci Protivanov. Já jsem na [X.Y.] čekal na BČS v obci Protivanov, po příjezdu [X.Y.] jsem na této BČS nechal zaparkované své osobní motorové vozidlo a dále jsme do Malého Hradiska pokračovali autem [X.Y.]. Po příjezdu na výše uváděné pole v obci Malé Hradisko jsme zjistili, že na poli dále probíhaly zemědělské práce a proto jsme se rozhodli, že počkáme, až se setmí a teprve potom půjdeme na pole hledat. Na poli jsem hledal já společně s [X.Y.] a ještě zde hledali celkem tři další nám neznámý hledači. O těchto hledačích nic nevím a ani nevím, jak se jmenují. Na poli jsme hledali přibližně do 22:30 hodin, kdy za námi přišli policisté a vyzvali nás, abychom zanechali svého jednání a následovali je na policejní služebnu k provedení potřebných úkonů. Na výzvu policistů jsme svého jednání zanechali a dobrovolně jsme je následovali na obvodní oddělení policie k provedení potřebných úkonů. K celé věci bych chtěl dále uvést, že o archeologické lokalitě Malé Hradisko vím, avšak nevěděl jsem, že i pole, na kterém jsem já s kamarádem [X.Y.] hledal, do této archeologické lokality patří. Dále bych chtěl uvést, že s detektorem kovu chodím pouze pro svou potěchu a ne abych se obohatil na případných nálezech. V minulosti jsem svým detektorem kovu našel několik archeologicky významných nálezů, které jsem vždy odevzdal do Prácheňského muzea v Písku.“

Opatřením ze dne 19. 4. 2022 č.j. KUOK 42998/2022 správní orgán vůči obviněnému zahájil řízení o přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se měl dopustil tím, že prováděl dne 24. 3. 2022 v době od 19:00 hodin do 22:30 hodin v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum a na 2. 5. 2022 nařídil ve věci ústní jednání, kterého se obviněný zúčastnil.

V oznámení o zahájení řízení bylo nesprávně uvedeno, že se jednalo o výzkum v lokalitě Zadní Dlátka, v k.ú. Němčice nad Hanou, a to i na území kulturní památky archeologické lokality „Kratiny“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2.12.2009 č.j. 2017/2003. Správně se jedná o území kulturní památky Výšinné opevněné sídliště – oppidum Staré Hradisko, archeologické stopy, obec Malé Hradisko. Tuto skutečnost vzal obviněný při ústním jednání dne 2. 5. 2022 na vědomí.

Obviněný při jednání potvrdil, že detektor kovu XP DEUS II, se sluchátky, model XP 22H, Type MDMF 28, který správní orgán předložil při jednání je v jeho vlastnictví. Tímto

detektorem hledání prováděl.

Do protokolu z ústního jednání obviněný uvedl následující: „Vše probíhalo, jak je uvedeno v úředním záznamu policie, nevěděli jsme, že dané území je územím s archeologickými nálezy, vše co jsme na místě našli, jsme dobrovolně odevzdali policii, poté co jsem byl potrestán za neoprávněný archeologický výzkum rozhodnutím ze dne 25. 5. 2021, již výzkum pomocí detektoru kovu provádím sporadicky, od tohoto data jsem byl pouze 2x, podruhé dne 24. 3. 2022, zajímá mě druhá světová válka. Kdybych něco našel, odevzdám to muzeu. Momentálně jsem nezaměstnaný, chystám se začít podnikat ve výrobě krmení pro ryby. Manželka je na mateřské dovolené a mám jedno dítě. Svého chování lituji, neměl jsem na místě kulturní památky provádět neoprávněný archeologický výzkum.“.

Dle § 21 odst. 1 zákona o státní památkové péči archeologické výzkumy je oprávněn provádět Archeologický ústav Akademie věd České republiky (dále jen Archeologický ústav“), který se také vyjadřuje k ochraně archeologického dědictví v řízeních podle zvláštních právních předpisů. Dle odst. 2 tohoto ustanovení, ministerstvo kultury může na žádost v odůvodněných případech po dohodě s Akademií věd České republiky povolit provádění archeologických výzkumů vysokým školám, pokud je provádějí při plnění svých vědeckých nebo pedagogických úkolů, muzeím nebo jiným organizacím, popřípadě fyzické osobě, které mají pro odborné provádění archeologických výzkumů potřebné předpoklady (dále jen "oprávněná organizace"). Oprávněná organizace uzavírá s Akademií věd České republiky dohodu o rozsahu a podmínkách provádění archeologických výzkumů.

Dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že provádí v rozporu s § 21 odst. 2 archeologický výzkum, nebo provádí archeologický výzkum, přestože není osobou oprávněnou k výzkumům podle § 21a odst. 2, nebo postupuje v rozporu se zákazem podle § 35 odst. 4 nebo § 39 odst. 4.

Dle odst. 5 písm. b) tohoto ustanovení lze za tento přestupek uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

Dle § 35 zákona o přestupcích lze za přestupek uložit správní trest a) napomenutí, b) pokuty, c) zákazu činnosti, d) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty, e) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Dle § 48 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích propadnutí věci lze uložit jen tehdy, jde-li o věc, která byla ke spáchání přestupku užita nebo určena. Dle odst. 2 tohoto ustanovení, propadnutí věci lze uložit pouze tehdy, jde-li o věc náležející pachateli.

Dle § 23a odst. 1 zákona o státní památkové péči movité archeologické nálezy jsou vlastnictvím kraje, nejsou-li vlastnictvím státu nebo obce podle odstavce 2.

Lokalita, na které byl obviněný přistižen, je územím s archeologickými nálezy. Nachází se zde kulturní památka Výšinné opevněné sídliště - oppidum Staré Hradisko, archeologické stopy, k.ú. Malé Hradisko, zapsaná do Ústředního seznamu kulturních památek ČR pod rejstříkovým číslem 22123/7-5629. Předmětné oppidum patří k nejvýznamnějším keltským lokalitám v České republice. Lokalita s vnějším opevněním má rozlohu asi 38 ha

Je prokázáno, že obviněný se dne 24. 3. 2022 v době od 19:00 hodin do 22:30 hodin pohyboval v lokalitě Malé Hradisko na území kulturní památky Výšinné opevněné sídliště. Tuto skutečnost potvrdil ve své výpovědi na policii i do protokolu z ústního projednání přestupku u správního orgánu. Do úředního záznamu o podání vysvětlení j. KRPM-44150-3/Př-2022-141214 ze dne 25. 3. 2022, obviněný uvedl: „Na poli jsme hledali přibližně do 22:30 hodin, kdy za námi přišli policisté a vyzvali nás, abychom zanechali svého jednání a následovali je na policejní služebnu k provedení potřebných úkonů. Na výzvu policistů jsme svého jednání zanechali a dobrovolně jsme je následovali na obvodní oddělení policie k provedení potřebných úkonů. K celé věci bych chtěl dále uvést, že o archeologické lokalitě Malé Hradisko vím, avšak nevěděl jsem, že i pole, na kterém jsem já s kamarádem [X.Y.] hledal do této archeologické lokality patří.“.

Do protokolu z ústního jednání dne 2. 5. 2022 obviněný uvedl, že vše probíhalo, jak je uvedeno v úředním záznamu policie.

Správní orgán dále zkoumal, zda obviněný prováděl při svém v pobytu v předmětné lokalitě dne 24. 3. 2022 výzkum pomocí detektoru kovu a dospěl k závěru, že výzkum pomocí detektoru kovu obviněný prováděl, jak sám potvrdil do úředního záznamu policie dne 25. 3. 2022 i do protokolu z projednání přestupku dne 2. 5. 2022.

Do protokolu z ústního jednání dne 2. 5. 2022 obviněný uvedl: „poté co jsem byl potrestán za neoprávněný archeologický výzkum rozhodnutím ze dne 25. 5. 2021, již výzkum pomocí detektoru kovu provádím sporadicky, od tohoto data jsem byl pouze 2x, podruhé dne 24. 3. 2022., zajímá mě druhá světová válka. Kdybych něco našel, odevzdám to muzeu.“.

Součástí našeho právního řádu na úseku ochrany archeologického dědictví je Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidovaná) publikovaná pod č. 99/2000 Sb.m.s, podle které evropské archeologické dědictví, jež poskytuje doklady o dávné historii, je vážně ohroženo poškozováním způsobeným narůstajícím počtem velkých rozvojových projektů, přirozenými riziky, tajnými nebo nevědecky prováděnými vykopávkami a nedostatečnou informovaností veřejnosti, tam, kde doposud neexistují, je třeba zavést nezbytné procedury správního a vědeckého dohledu a že potřeba chránit archeologické dědictví by se měla odrážet v politice územního plánování měst i venkova a kulturního rozvoje.

Cílem této úmluvy je podle jejího čl. 1 odst. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Dle odst. 2 tohoto článku se za tímto účelem za součásti archeologického dědictví považují veškeré pozůstatky a objekty a jakékoli jiné stopy po lidstvu z minulých období, jejichž uchování a studium umožňuje vysledovat vývoj historie lidstva a jeho vztah k přirozenému prostředí, o nichž jsou hlavními zdroji informací vykopávky nebo objevy a další metody výzkumu lidstva, které jsou situovány na jakémkoli místě, které spadá pod jurisdikci Stran. Dle odst. 3 čl. 1 do archeologického dědictví se zahrnují stavby, konstrukce, skupiny budov, zastavěná území, movité objekty, památky dalšího druhu a také jejich související prostředí nacházející se jak na souši, tak pod vodou.

Podle čl. 3 úmluvy se Česká republika zavázala za účelem zachování archeologického dědictví a zaručení toho, aby archeologické výzkumy byly vědecky smysluplné, uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k dozoru nad nimi tak, aby se zabránilo jakýmkoli nezákonným vykopávkám nebo odstraňování součástí archeologického dědictví, aby bylo zajištěno, že archeologické vykopávky a průzkumy budou prováděny vědeckým způsobem a za předpokladu, že kdykoli to bude možné, budou se používat nedestruktivní průzkumné metody, součástí archeologického dědictví nebudou během vykopávek a po nich odkryty nebo ponechány nechráněné, aniž by byla přijata opatření k jejich řádnému zachování, konzervaci a správě, zajistit, aby vykopávky a další potenciálně destruktivní techniky byly prováděny pouze kvalifikovanými, zvláště oprávněnými osobami a učinit používání detektorů kovů a jakýchkoli jiných detekčních zařízení nebo postupů archeologického výzkumu předmětem specifického předchozího oprávnění, kdykoli s tím počítá vnitřní právní úprava státu.

O veřejném zájmu v oblasti zachování kulturního dědictví není pochyb. O významu tohoto veřejného zájmu svědčí i to, že v Preambuli Ústavy se uvádí, že „... My, občané České republiky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku,... odhodláni společně střežit a rozvíjet zděděné přírodní a kulturní, hmotné a duchovní bohatství, odhodláni řídit se všemi osvědčenými principy právního státu, prostřednictvím svých svobodně zvolených zástupců přijímáme tuto Ústavu České republiky.“.

Z výše uvedeného vyplývá, že veřejný zájem na ochraně archeologického dědictví existuje nejen na národní, ale i na mezinárodní úrovni.

Pokud jde o pojem archeologický výzkum, tento pojem v obecně závazných právních předpisech neexistuje a je nutné se proto řídit významem slova v běžném jazyce.

Správní orgán odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci č.j. 76A 35/2012-51 ze dne 12. 5.2014, který v bodě [34] k neexistenci legální definice archeologického výzkumu uvádí: „Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2009, č. j. 2 As 37/2009-62, *www.nssoud.cz*, *není-li pojem (zde nerozpustné nečistoty) definován v právním předpise jinak, je třeba mu při jeho výkladu přisoudit takový význam, jaký má v běžném jazyce*. S ohledem na citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu o obvyklém významu slov v právu správní orgán odkazuje na interní předpis Archeologického ústavu Akademie věd, který definuje archeologický výzkum takto: *„záchranný archeologický výzkum (dále jen výzkum) je odbornou archeologickou činností vyvolanou ohrožením či narušením území s archeologickými nálezy. Výsledkem výzkumu je soubor artefaktů (movitých nálezů) a nálezová zpráva (zpráva o výsledcích výzkumu dle dikce § 21 odst. 3 zákona č. 20/87Sb., v platném znění), která detailně dokumentuje a interpretuje archeologické situace nenávratně zničené stavební, těžební či jinou činností. Z tohoto důvodu se výzkumem rozumějí veškeré etapy archeologické práce na území s archeologickými nálezy až do stadia nálezové zprávy, tedy vlastní terénní práce (odkryv), provedení úplné dokumentace odkrytých situací, geodetické zaměření plochy výzkumu, evidence a ošetření movitých archeologických nálezů, další zpracování terénní dokumentace podle obvyklého standardu (např. překreslení plánů, digitalizace), dokumentace movitých nálezů včetně jejich případné konzervace, uložení movitých nálezů do vhodného depozitáře, analýza odebraných vzorků (kromě artefaktů také např. zvířecích a lidských kostí, zbytků rostlin, mineralogických materiálů atd.) a komplexní vyhodnocení výsledků výzkumu. Nedílnou součástí výzkumu je i jeho přípravná fáze, tj. terénní průzkum území s archeologickými nálezy podle potřeby (např. povrchový sběr, geofyzikální měření, letecké snímkování), shromáždění informací o starších nálezech z odborných archivů a jejich vyhodnocení (interní norma ARÚ AV ČR, Praha, v. v. i., zdroj: <http://www.arup.cas.cz/?p=8215>, shlédnuto dne 12. 4. 2014).*

Shodnou definici záchranného archeologického výzkumu uvádí na svých [www stránkách](https://www.uapp.cz/) <https://www.uapp.cz/>, v části Informace pro stavebníky, Ústav archeologické památkové péče Brno, v.v.i.Kaloudova, 1321/30 614 00 Brno.

Na [www stránkách](http://www.wikipedia.org) [Wikipedie cs.wikipedia.org](http://www.wikipedia.org) › wiki › Archeologickývýzkum, je archeologický výzkum definován takto: „Archeologický výzkum je ucelený soubor specializovaných vědeckých činností, které zajišťují záchranu, uchování a dokumentaci nálezů jakožto dokladů o činnosti člověka v historii a to včetně interpretace jejich kulturní a památkové hodnoty. Je to odborná činnost zajišťující vědecké poznání, která obsahuje její veškeré etapy. Mezi etapy archeologického výzkumu se řadí přípravná fáze, tj. terénní průzkum území (např. povrchový sběr, geofyzikální měření, letecké snímkování) a shromáždění informací o starších nálezech z odborných archivů a jejich vyhodnocení. Dále vlastní fáze, tedy odkryv (vlastní práce v terénu), úplná dokumentace nálezové situace, geodetické zaměření plochy výzkumu, evidence artefaktů a organických či anorganických přírodnin a jejich dokumentace, odborné ošetření, konzervace a uložení do vhodného depozitáře, analýza vzorků, další zpracování terénní dokumentace (kopie, digitalizace apod.) a na závěr celkové vyhodnocení výsledků výzkumu a nálezová zpráva. Podle podnětu se archeologický výzkum rozlišuje na badatelský a záchranný: badatelský (akademický) archeologický výzkum je vyvolán odborným záměrem a provádí se za účelem vyřešení badatelského problému, záchranný (památkový) archeologický výzkum je vyvolán ohrožením či narušením území s archeologickými nálezy.

K námitce obviněného, že předmětná kulturní památka nebyla označena, uvádí správní orgán, že žádný právní předpis neukládá žádnému konkrétnímu orgánu, aby konkrétním

způsobem vymezil archeologické lokality. Tuto povinnost neukládá ani Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy.

Archeologické výzkumy mohou být prováděny různými technikami. Podle způsobu provádění rozlišuje Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy archeologické výzkumy prováděné destruktivními technikami a archeologické výzkumy prováděné nedestruktivními technikami. Archeologickými výzkumy prováděnými destruktivními technikami jsou výzkumy prováděné vykopávkami. Nedestruktivní metodou je např. archeologický výzkum prováděný leteckým snímkováním nebo pomocí detektorů kovů.

Průzkum detektorem kovu je metodou archeologického výzkumu. Činnost detektoráře, který se cíleně vypraví do terénu se záměrem hledat archeologické nálezy (bez ohledu na jejich druh), vybaveného pro účely jejich hledání detektorem kovů, je prováděním archeologického výzkumu.

Dle § 23 odst. 1 zákona o státní památkové péči je archeologickým nálezem věc (soubor věcí), která je dokladem nebo pozůstatkem života člověka a jeho činnosti od počátku jeho vývoje do novověku a zachovala se zpravidla pod zemí. Jedná se o věc, která prošla procesem archeologizace, dochovala se v podzemí a zároveň je dokladem a pozůstatkem života člověka a jeho činnosti od počátku vývoje do novověku. Vyhledávání vojenských artefaktů z druhé světové války je tedy archeologickým výzkumem.

Výzkum prováděný obviněným dne 24. 3. 2022 ve výše uvedené lokalitě pomocí detektoru kovu byl nedestruktivní metodou výzkumu a to výzkumu archeologického. Tímto svým jednáním naplnil obviněný skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, neboť prováděl uvedený archeologický výzkum v rozporu s § 21 odst. 2.

Jelikož se obviněný dopustil jednání jako fyzická osoba, je nedílnou součástí posuzování odpovědnosti obviněného za spáchaný přestupek rovněž otázka jeho zavinění. Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o přestupcích k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. V daném případě není zákonem forma zavinění výslovně stanovena, proto stačí zavinění z nedbalosti.

Pokud jde o formu zavinění, správní orgán vyhodnotil jednání obviněného jako nepřímý úmysl, neboť obviněný věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn.

Na základě výše uvedeného považuje správní orgán za prokázané, že jednáním obviněného byly naplněny formální znaky projednávaného přestupku, tj. došlo k naplnění všech znaků uvedené skutkové podstaty přestupku. K úplnému vyhodnocení jednání obviněného bylo nutno zohlednit i materiální stránku tohoto jednání, tedy míru nebezpečnosti jeho činu pro společnost. Míra společenské nebezpečnosti u přestupků musí být alespoň nepatrná. V tomto ohledu správní orgán posoudil konkrétní veřejný zájem, který byl porušen. Tímto veřejným zájmem je požadavek na ochranu archeologického dědictví, který je zajišťován prováděním archeologických výzkumů pouze Archeologickým ústavem a oprávněnými organizacemi dle § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Protože obviněný pomocí detektoru kovů prováděl nedestruktivní archeologický výzkum, přestože není osobou oprávněnou k výzkumům, ohrozil tímto shora uvedený veřejný zájem a to v míře vyšší než nepatrné.

Dle § 35 zákona o přestupcích lze za přestupek uložit správní trest a) napomenutí, b) pokuty, c) zákazu činnosti, d) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty, e) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Dle § 48 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích propadnutí věci lze uložit jen tehdy, jde-li o věc, která byla ke spáchání přestupku užita nebo určena.

Obviněný jako nástroj výzkumu použil detektor kovu zn. XP DEUS se sluchátky, model XP 22H, Type MDMF 28. Jedná se tak o věci, které byly ke spáchání přestupku užity a jsou v jeho vlastnictví.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost přestupku, jeho následky a rozsah způsobené škody.

Správní orgán z důvodu omezení možnosti obviněného páchat další přestupky, tj. provádět detektorem kovů neoprávněný archeologický výzkum, uložil obviněnému dle § 35 písm. d) a § 48 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích sankci propadnutí detektoru kovů, který byl použit při spáchání přestupku a jehož je vlastníkem. Zde správní orgán konstatuje, že jde o obvyklý postup u daného typu přestupku, kdy cílem má být ztížení možného opakování sankcionované činnosti s tím, že jde o účinnější způsob, než jakým by bylo případné stanovení znatelně vyšší pokuty ukládané podle ust. § 35 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči.

Správní orgán uložil pokutu ve výši 50 000 Kč, neboť obviněný se již stejného přestupku dopustil a to v lokalitě Zadní Dlátka, v k.ú. Němčice nad Hanou, a to i na území kulturní památky archeologické lokality „Kratiny“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2.12.2009 č.j. 2017/2003, kdy rozhodnutím správního orgánu ze dne 25. 5. 2021 č.j. KUOK 54083/2021 mu vedle propadnutí detektoru kovu byla uložena pokuta 2 000 Kč.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl ke skutečnosti, že obviněný je v současné době nezaměstnaný.

Uložená pokuta ve výši 50 000 Kč není pokutou zjevně nepřiměřenou, její výše odpovídá danému porušení zákona i zákonnému rozpětí stanoveném v ust. § 39 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči v rozmezí do 4 000 000 Kč s ohledem na přitěžující okolnost, že se jedná o opakovaný přestupek.

Z výše uložené pokuty je zřejmé, že tato nemá likvidační charakter a ani obviněný sám námitku takového charakteru nevznesl. Obviněný v řízení se správním orgánem spolupracoval.

Výše uložené pokuty včetně správního trestu propadnutí věci dle názoru správního orgánu odpovídá závažnosti přestupku.

Správní orgán upozorňuje obviněného, že za další opakovaný přestupek uloží obviněnému pokutu v maximální možné výši bez ohledu na jeho majetkové poměry.

Dle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.

Dle § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.

Správní orgán v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uložil dále obviněnému povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení k Ministerstvu kultury, podáním učiněným u zdejšího odboru.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Sabina Soušková
vedoucí oddělení památkové péče

Obdrží:
[X.Y.]